

Ve Aynıyla Vaki

– DemirMUTLUGİL · 30 Mart 2013

Papatya zamanlarıydı
Ada düşlerinin
Ezbere severken kırk arşın uzaklar,
Tırnak içi bir eskiyi
Gülümsedi satır başlarında
En sevgilisi bütün zamanların
Ve gülümsedi
Dudağın en usul yanlarındaki,
Dudak büküşü
Bir sorunun(a) şıkkının
Cevapsızlığına illa ki...

/ Ve aynıyla vaki /

O gece bir balıkçı kayığında
Hüzün döktü su siyahına
Bir şiirin cibilliyeti
Kara suları indi
Yıl yorgunu gelmelerin,
Su yüzlerine
Salındı yakamoz bulantısı,
Boy verilmiş fersaha
Saklandı sağ elin yüzük parmağı
Günü sevda tuttu
Okşadı adı ayıplı hüznü,
İçimdeki azize
Umuttu belli ki...

/ ve aynıyla vaki /

Sakladı kahkaların içine
Dolanmış dilleri saki
Halaya kol verdi gece
Parmak uçlarımızda susku,
Uzakları öptük öylece

Utandı siyahların dantellerine
Çarşaf kırışığında hece
Bağışlandı ,
Hiçbir sebeplerin bahaneleri
Tenlerin fahişesi eller,
Ana dilin ahlarına değince

Ve sabah yastık ucuna iliştilmiş,
Boylu boyunca bir günaydı illa ki
Ve... ya sonraydı , cevapsızlık

/ Aynıyla vaki /

Burgaz.2010
Demir Mutlugil